

meget, jf. nedenstående tabel«. Og i den tabel kan vi se, at tallet af hjemvendte i 1998 kun var halvdelen af, hvad det var i 1996, men var tre gange så stort som i 1994 og 1995.

Det er altså umuligt at forudsige noget. Dette tal på 100 betragter jeg kun som en regneenhed. Enhver kan så selv regne sig frem til, at hvis det bliver 200, så vil udgifter kontra besparelser blive sådan og sådan, og det er kun det, det skal bruges til, ikke til at lege glaskugle eller spåmester.

Men altså CD's fulde støtte til hurtig gennemførelse af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu skal jeg selvfølgelig rette mit indlæg til hr. Melchior, men jeg vil generelt sige, at når man taler om antal, er det jo under alle omstændigheder meget, meget få, vi taler om. Det er under 1000, det er under 500. Og der er det min og Dansk Folkepartis opfattelse, at de mennesker såmænd nok ville være vendt hjem alligevel. Jeg tror ikke, det hverken har haft noget som helst at gøre med den ordening, der er nu, eller den, der eventuelt bliver vedtaget.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at længes man hjem og har man mulighed for at vende tilbage, jamen så gør man det, uanset om det drejer sig om 15.000 eller 16.000 eller 18.000 kr. pr. person. Det er ikke så meget det, der er afgørende. Det, det drejer sig om, er, om man har den længsel. Jeg plejer ikke at drage personer ind i det, men nu gjorde hr. Arne Melchior det selv, og han må selv have været i besiddelse af den længsel.

Jeg synes, at det er det, som det i virkeligheden drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er vel til enhver tid tilladt at drage sin egen person ind i det, man siger. Så lad være at bebrejde mig det fra talerstolen. Hvorfor skulle jeg ikke bygge på egne erfaringer? Jeg ved i modsætning til fru Kjærsgaard, hvad det drejer sig om. For det forstår fru Kjærsgaard ikke en pind af!

Demokrati består godt nok i, at et flertal bestemmer over et mindretal. Men et godt demokrati består i, at man også tager hensyn til mindretal, også ganske små. Så det gør ikke spor, om det drejer sig om 100 eller 500, dem skal vi også tage os af. Nummer ét.

Nummer to: Det er da muligt – det kan aldrig bevises – at nogle af disse alligevel ville være vendt hjem. Men er det ikke også vores interesse og vores pligt og en del af dansk væremåde, at vi hjælper dem til at komme hjem på en god måde?

Det er vel også en del af dette Tings opgave.

Nu kom jeg før til at berøre begrebet tose-god. Altså et parti, der absolut altid klager over, hvor meget det koster at have disse mennesker her, må da i nogen grad vise interesse for, at ligegyldigt hvad det måtte koste, om det så var 50.000 kr. pr. person, ville det sandelig rent økonomisk set være en gevinst for landet.

Henrik Svane (RV):

Jeg vil allerførst udtrykke glæde over at mærke den generelle tilslutning, der er til det fremsatte forslag, for dette lovforslag er jo, målt med et humanitært barometer, et af de væsentlige, vi skal behandle i den her samling. Det afgørende er netop, at lovforslaget åbner og forbedrer en række muligheder for flygtninge, der ønsker at vende hjem til gamle omgivelser og familie og venner.

Nogle af de væsentlige aspekter er sammenhængen mellem integration og repatriering. God integration er ofte det bedste udgangspunkt for en succesfuld repatriering, fordi bl.a. ansvarlighed og engagement er resultatet af en vellykket integration. Det er en misforståelse, hvis nogen tror, at de er hinandens modsætninger.

Mange, men selvfølgelig ikke alle, drømmer om at vende hjem, når forholdene igen tillader det. Men det kræver også mod og overskud at forsøge repatriering og rykke sig selv og måske også sin familie op endnu en gang. Det er ikke en nem beslutning og tages ikke af mennesker, som er nedbrudte og desillusionerede efter en eventuelt mislykket integration i vores land. Derfor understøtter integration repatriering.

Forslaget om at bevilge 10.000 kr. til indkøb af erhvervsudstyr er en hjælp til selvhjælp, set med radikale øjne. Lovforslaget her er en nyskabelse på dette felt, og fra et radikalt synspunkt kunne vi måske godt have ønsket os denne del udbygget endnu mere. Men initiativet går i en rigtig retning, og det er en god begyndelse.

For repatriering er jo netop ikke gjort med en flybillet og gode ønsker for fremtiden. Det kræver, at der skabes et fundament for at opretholde et forsørgelsesgrundlag.